

“IS MIJN BEHANDELING ALS RISICOPATIËNT ÉCHT ESSENTIEEL?” | SHARON (24)

Door StampMedia | 11-24 jaar

Sharon is 24 jaar, studente journalistiek en chronisch ziek. Tijdens de Covid-19-pandemie heerst er heel wat onzekerheid in onze maatschappij, om niet te zeggen in heel de wereld. En dan doet die chronische ziekte er nog een schepje bovenop.

Covid-19, corona, een pandemie, een epidemie of een venijnig virus. Het maakt niet uit hoe je het noemt. Het is voor iedereen een vies beestje. Het **verstoort ons dagelijks leven**.

Werken gaat niet zoals voorheen en ons sociaal leven is dood. Onzekere tijden, een crisis, **zowel voor de economie als voor de psyche** van de mens.

“Omdat mijn auto-immuunziekte erfelijk is, voelt mijn mama zich ongelooflijk schuldig.

Sharon, 24 jaar

Zelf ben ik de ‘trotse’ drager van een **chronische ziekte** genaamd *spondylitis ankylosans*, ook wel gekend als **de ziekte van Bechterew**. Omdat meneer Bechterew het ontdekte.

Het is een prachtige **reumatische aandoening**, valt onder de **auto-immuunziekten**, en je kan er **niet van genezen**. Het is **erfelijk** waardoor mijn mama, ook lijder, zich nu fantastisch **schuldig** voelt. Ze wist het niet toen ze zwanger werd.

Je moet er de **rest van je leven** de nodige kast **medicijnen** voor in huis halen en een **wekelijks bezoek aan de bewegingstherapeut** is bij de meeste lijdens niet uit te sluiten.

Risicopatiënt

Een auto-immuunziekte wil zeggen dat je lichaam **antistoffen** aanmaakt **tegen je eigen weefsel**. Er heerst een **continu gevecht binnenin me**, tegen ontstekingen op mijn bekken en wervelkolom.

Als ze zin hebben zetten ze zich ook al eens op mijn knieën, nek of schouders. Klinkt een beetje zoals bij **oude mensen**, he? Zo voel ik mij soms ook.

“Ik vind het moeilijk te aanvaarden dat ik 24 ben en tot de groep van risicopatiënten behoor.

Sharon, 24 jaar

PRAAT EROVER

Chat met Awel

Ma, di, do, vr: 17-22u. Wo, za: 16-22u. Je kan even in de wachtrij terechtkomen.

Mail met Awel

Antwoord binnen de 72u

Bel met Awel

Gratis en anoniem op 102. Ma-vr: 16-22u. Wo&za: 14-22u. Het kan zijn dat je even in de wachtrij terecht komt.

Omdat het een auto-immuunziekte is, val ik eigenlijk onder de **risicopatiënten**. **Moeilijk** voor de buitenwereld om dat **te aanvaarden**. Ik ben 24 jaar, zie er normaal uit, beweeg me vrij normaal.

En toch moet ik elke dag pillen slikken en heb ik wel ergens pijn. Moeilijk voor mezelf om dat te aanvaarden. Ik ben 24, dus beslis ik maar dat ik jong en vitaal moet zijn.

“***Mijn lichaam is niet gemaakt voor de sterke sportcultuur in onze westerse wereld.***”

Sharon, 24 jaar

Helaas heerst er een **sterke sportcultuur in onze westerse wereld**. Wel ja, helaas voor mij. Elke dag word ik op sociale media om de oren geslagen met challenges, work-outschemas, fitness apps, en noem maar op.

Zeker nu tijdens de corona-crisis **moet iedereen elke dag zijn portie sport en beweging** gehad hebben. Allemaal voor die bikini-body!

Ik sport graag en wil alles uitproberen, maar het verleden leerde mij dat **mijn lichaam niet gemaakt is om mee te hypen**. Begrijp me niet verkeerd, sporten en bewegen zijn **heel belangrijk**! Ook als je lijdt aan de ziekte van Bechterew!

Maar ga dan eerder zwemmen, zeggen ze dan, want dat belast je gewrichten niet. Zwemmen gaat nu niet bepaald lukken, he?

Ben ik noodzakelijk?

Chronisch ziek zijn ten tijde van Covid-19... heel leuk. Ik kan dus **weinig sport** doen maar ook mijn **kinesithérapie** laat ik even achterwege. Enkel **urgente en noodzakelijke behandelingen** worden verdergezet.

Ben ik echt noodzakelijk? Waarschijnlijk niet, toch? Er zijn zoveel andere mensen die vast en zeker **ergere ziektes of aandoeningen** moeten trotseren. Dus blijf ik daar maar even weg.

Wat is urgent en hoe kan je zelf oordelen over je eigen situatie? Ik **geef liever voorrang** aan de mensen die écht niet zonder kunnen. Al is het moeilijk om zelf te bepalen wanneer je écht niet zonder kan.

“***Wanneer is een doktersbezoek echt noodzakelijk, en wanneer overdrijf je maar?***”

Sharon, 24 jaar

Dat statement trek ik door naar **doktersbezoeken**. Je mag naar de huisarts als je écht niet anders kan. Wanneer is dat dan? Als je een pijnje hebt dat je nog niet eerder voelde? Of als je bijna tot aan de deur moet kruipen?

Wanneer is het echt noodzakelijk en wanneer overdrijf je maar? Voor iedereen is het moeilijk, ook voor mij. Want mijn heup doet pijn. Moet ik dat laten controleren? Of laat ik het maar een beetje op zijn beloop?

En toch, ook ik zal zoals vele andere deze crisis **gewoon moeten uitzitten**. Met de nodige **pijntjes en vraagtekens**. Ach, we komen hier samen wel door!

